

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. V. Holban)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, I. Dutca, A. Malfi)

ÎNCHEIERE

15 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de către recurenta Tatiana Zlobina, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Tatiana Zlobina împotriva Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 23 în procedura falimentului, intervenienți accesorii Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” și Societatea cu Răspundere Limitată „Info Bon” cu privire la recalcularea facturii,

împotriva deciziei din 23 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care au fost admise cererile de apel declarate de către apelantul Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 23 și de către apelantul Societatea cu Răspundere Limitată „Info Bon”, a fost casată parțial hotărârea din 09 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în partea obligării Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 23 în procedura falimentului să efectueze recalculul datoriei pentru serviciile de livrare a energiei termice prestată până în luna martie a anului 2019 în apartamentul nr.XXX din mun. XXXXX, str. XXXXX, luând drept bază de calcul 5 % din costul energiei termice calculate pentru un m², cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri privind respingerea cerinței Tatiane Zlobina împotriva Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 23 în procedura falimentului, cu privire la obligarea Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 23 în procedura falimentului să efectueze recalculul datoriei pentru serviciile de livrare a energiei termice prestată până în luna martie a anului 2019 în apartamentul nr.XXX din mun. XXXXX, str. XXXXX, luând drept bază de calcul 5% din costul energiei termice calculate pentru un m², precum și încasarea din contul Tatiane Zlobina a cheltuielilor de judecată, în mărime de 150 lei. În rest, a fost menținută hotărârea primei instanțe,

c o n s t a t ă :

La data de 29 mai 2019, Tatiana Zlobina a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎMGFL nr. 23 în procedura falimentului, intervenienți accesorii S.A. „Termoelectrica” și S.R.L. „Info Bon” cu privire la recalcularea facturii.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, este proprietara apartamentului nr.XXX, situat în mun. XXXXX, str. XXXXX. ÎMGFL nr. 23 este gestionarul acestui imobil. Nefiind mulțumită de calitatea serviciilor de livrare a energiei termice reclamanta Tatiana Zlobina, în anul 2003 a fost nevoită să instaleze încălzire autonomă.

Pe parcursul anilor 2007 și până în prezent, reclamanta, a fost de nenumărate ori în procese de judecată cu Gestionarul fondului locativ ÎMGFL nr. 23.

A menționat reclamanta că, prin hotărârea din 14 martie 2007 a Judecătoriai Chișinău, sediul Rîșcani, a fost respinsă acțiunea depusă de către ÎMGFL nr. 23 împotriva Tatiane Zlobina cu privire la încasarea datoriei la serviciile comunale.

Prin hotărârea din 18 decembrie 2009 a Judecătoriai Chișinău, sediul Rîșcani, a fost admisă parțial acțiunea Tatiane Zlobina. A fost obligat ÎMGFL nr. 23 să efectueze recalcularea sumelor datorate de către Tatiana Zlobina cu excluderea din calcul a sumei.

Prin hotărârea din 14 iunie 2010 a Judecătoriai Chișinău, sediul Rîșcani, a fost admisă acțiunea Tatiane Zlobina. S-a încasat de la ÎMGFL nr. 23 în beneficiul Tatiane Zlobina, suma în mărime de 3225 lei, cu titlu de prejudiciu material și cheltuielile de judecată.

A comunicat reclamanta că, pe parcurs a apărut problema coloanei tranzitorii a sistemului de încălzire și anume că, țevile sunt vechi, pline de rugină și reci în perioada de încălzire. Cu toate că, nu are căldură de la coloanele tranzitorii, lunar primește factura de plată pentru încălzire în mărime de 10 % din costul energiei termice calculate pentru un m² al apartamentului în perioada de încălzire.

La 20 ianuarie 2018, dorind să soluționeze problema pe cale amiabilă s-a adresat cu o cerere către ÎMGFL nr. 23 prin care a expus situația creată și a solicitat să fie creată o comisie pentru a verifica sistemul de încălzire de la coloanele de termoficare tranzitorii din ap. nr.XXX, însă nu a primit nici un răspuns.

La data de 06 martie 2018 s-a adresat cu o cerere prealabilă anexând răspunsul de la S.A. "Termoelectrica", la care la fel nu a primit nici un răspuns.

Ulterior, s-a adresat cu o cerere în instanța de judecată prin care a solicitat impunerea ÎMGFL nr. 23 de a forma o comisie în scopul verificării sistemului de încălzire de la coloanele de termoficare tranzitorii din ap. nr.XXX, situat în mun. XXXXX, str. XXXXX, verificarea valorii termice emenate de la acestea și emiterea unei concluzii pe marginea chestiunilor abordate.

Prin hotărârea din 10 decembrie 2018 a Judecătoriai Chișinău, sediul Rîșcani, a fost obligat pârâtul ÎMGFL nr. 23 de a verifica sistemul de încălzire și valoarea termică de la coloanele de termoficare tranzitorii din apartamentul nr.XXX, situat în mun. XXXXX, str. XXXXX.

La 05 martie 2019, Gestionarul Fondului locativ a remis în adresa reclamantei, un răspuns prin care a fost informată despre faptul că, în apartamentul nr.XXX, situat în mun. XXXXX, str. XXXXX, trec coloane de încălzire tranzitorii, proprietarul imobilului este obligat să achite 10% pentru suprafața încălzită cu anexarea actului de examinare a calității serviciului comunal de încălzire din 16 ianuarie 2019.

A mai menționat reclamanta că, conform actului din 16 ianuarie 2019, se constată că, apartamentul nu este conectat la rețeaua termică, iar temperatura la coloanele tranzitorii din apartament este sub indicele minim, fapt ce rezultă că,

reclamantei nu îi este prestat serviciul de energie termică calitativ, deoarece coloanele nu dau căldură și lipsește temeiul de a calcula și încasa suma de bani de 10%.

Astfel, reclamanta, s-a adresat cu o nouă cerere în adresa ÎMGFL nr. 23 și S.A. "Termoelectrica" prin care a solicitat să fie exclusă datoria pentru energia termică și să fie efectuată recalcularea sumei. Totodată a solicitat să se înlocuiască coloanele tranzitorii a sistemului de încălzire care trec prin apartamentul reclamantei - situat în mun. XXXXX, str. XXXXX.

Prin răspunsul din 25 aprilie 2019, ÎMGFL nr. 23 i-a comunicat că, lipsește descifrarea INFOCOM pentru perioada 2007-2019.

Prin răspunsul S.A. "Termoelectrica" din 25 aprilie 2019, reclamanta, a fost informată că, întru elucidarea situației pentru modificarea procentului de calcul, urmează să se adreseze către ÎMGFL nr. 23, deoarece acesta este responsabil de efectuarea calculelor, recalculului și repartizarea consumului de energie termică.

A solicitat reclamanta Tatiana Zlobina obligarea ÎMGFL nr. 23 de a exclude din documentul de plată din luna martie a anului 2019, cod ID XXXXX, plătitor Tatiana Zlobina, suma în mărime de 5747 lei și 86 bani, ca datorie pentru energia termică, inclusiv pentru prepararea apei calde, în lipsa temeiului de încasare a 10 % din costul energiei termice calculate pentru un m² cu recalcularea sumei dispuse spre încasare în mărime de 5% din costul energiei termice calculate pentru un m². A obliga ÎMGFL nr. 23 să înlocuiască coloanele tranzitorii a sistemului de încălzire care trec prin apartamentul nr. XXX, situat în mun. XXXXX, str. XXXXX.

Prin hotărârea din 09 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea a fost admisă parțial. S-a obligat ÎMGFL nr. 23, în procedura falimentului, să efectueze recalculul datoriei pentru serviciile de livrare a energiei termice prestată până în luna martie a anului 2019 în apartamentul nr. XXX, situat în mun. XXXXX, str. XXXXX, luând drept bază de calcul 5% din costul energiei termice calculate pentru un m². În rest, acțiunea a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 23 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, au fost admise cererile de apel declarate de către apelantul ÎMGFL nr. 23 și de către apelantul S.R.L. „Info Bon”, a fost casată parțial hotărârea din 09 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în partea obligării ÎMGFL nr. 23 în procedura falimentului să efectueze recalculul datoriei pentru serviciile de livrare a energiei termice prestată până în luna martie a anului 2019 în apartamentul nr. XXX din mun. XXXXX, str. XXXXX, luând drept bază de calcul 5 % din costul energiei termice calculate pentru un m², cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri privind respingerea cerinței Tatiane Zlobina împotriva ÎMGFL nr. 23 în procedura falimentului, cu privire la obligarea ÎMGFL nr. 23 în procedura falimentului să efectueze recalculul datoriei pentru serviciile de livrare a energiei termice prestată până în luna martie a anului 2019 în apartamentul nr. XXX din mun. XXXXX, str. XXXXX, luând drept bază de calcul 5% din costul energiei termice calculate pentru un m², precum și încasarea din contul Tatiane Zlobina a cheltuielilor de judecată, în mărime de 150 lei. În rest, a fost menținută hotărârea primei instanțe.

În motivarea deciziei emise, instanța de apel a conchis că, soluția dată de prima instanță este în contradicție cu circumstanțele cauzei, instanța nu a constatat corect toate circumstanțele, concluziile fiind neîntemeiate și contradictorii cu materialele cauzei.

Din materialele cauzei rezultă că, la data de 29 mai 2019, Tatiana Zlobina a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎMGFL nr. 23 în procedura falimentului, intervenienți accesorii S.A. „Termoelectrica” și S.R.L. „Info Bon” cu privire la recalcularea facturii.

Astfel, instanța de apel a constatat că, Tatiana Zlobina este proprietara apartamentului nr. XXX, situat în mun. XXXXX, str. XXXXX. ÎMGFL nr. 23 este gestionarul acestui imobil.

Conform actului de examinare a calității serviciului comunal de încălzire a apartamentului nr. XXX, din mun. XXXXX, str. XXXXX, din 16 ianuarie 2019 s-a verificat temperatura aerului în apartament și temperatura în coloanele tranzitorii din apartament.

Potrivit scrisorii nr. 34 din 05 martie 2019, ÎMGFL nr. 23 a informat-o pe Tatiana Zlobina despre faptul că în apartamentul nr. XXX, din mun. XXXXX, str. XXXXX, trec coloane de încălzire tranzitorii și despre obligația achitării a 10% pentru suprafața încălzită.

Conform actului de constatare din 06 aprilie 2021 s-a constatat că, blocul locativ din mun. XXXXX, str. XXXXX, dispune de subsol pe tot perimetrul blocului locativ în care sunt amplasate rețelele ingineresti de apă caldă și rece, canalizare și sistemul de căldură.

Reieșind din limitele judecării apelului, instanța de apel a conchis că, obiectul supus aprecierii și examinării îl constituie legalitatea încasării a 10% din costul energiei termice calculate pentru m^2 impusă spre plată Tatiane Zlobina și implicit a oportunității recalculării sumelor dispuse spre încasare în mărime de 5% din costul energiei termice calculate pentru un m^2 .

Astfel, pct. 8 din anexa nr. 7 a Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă stabilește că în cazul deconectării integrale a apartamentului (încăperii locuibile în cămine) de la sistemul centralizat de încălzire, consumatorul va achita plata pentru încălzire în mărime de 10 % din costul energiei termice calculate pentru un metru pătrat al apartamentului (încăperii locuibile în cămine), luând în considerație existența pierderilor normative de energie termică în încăperile tehnice (etaje tehnice și subsoluri) care mențin în stare funcțională sistemele ingineresti de alimentare cu apă și de canalizare în perioada rece, necesitatea încălzirii locurilor de uz comun și imposibilitatea deconectării coloanelor de încălzire tranzitorii.

Pct. 8⁶ din anexa nr. 7 a Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă stabilește că, în cazul în care în blocul locativ nu există încăperi tehnice (etaje tehnice și subsoluri), iar în apartamentul (încăperile locuibile în cămine) deconectat de la sistemul centralizat de încălzire nu există coloane de încălzire tranzitorii, începând cu 01 iunie 2016, consumatorul va achita plata pentru încălzirea încăperilor deconectate, stabilită în punctele 8, 8¹, 8², 8³, în mărime de 5% din costul energiei termice, calculate pentru un m^2 al apartamentului (încăperii locuibile în cămine).

Prin urmare, raportând normele legale incidente la circumstanțele de fapt constatate, instanța de apel a conchis fără echivoc că, în speță nu sunt întrunite condițiile exhaustive care să determine concluzia privind necesitatea recalculării sumelor dispuse spre încasare în mărime de 5% din costul energiei termice calculate pentru un m², dat fiind faptul că blocul locativ din mun. XXXXX, str. XXXXX, dispune de subsol pe tot perimetrul blocului în care sunt amplasate rețele ingineresti de apă caldă și rece, canalizare și sistemul de căldură.

Totodată, instanța de apel a atestat netemeinicia concluziilor primei instanțe potrivit căreia, Tatiana Zlobina nu beneficiază de serviciile de energie termică, și anume faptul că temperatura aerului atmosferic la momentul controlului constituia + 3°C, ceea ce confirmă faptul că livrarea agentului termic nu este efectuată ori coloanele de tranzit sunt înfundate deoarece reclamanta dispune de încălzire autonomă, fiind deconectată de la sistemul de distribuție centralizată a energiei termice.

Din considerentele menționate, Colegiul conchide că, instanța de apel corect a ajuns la concluzia de a admite cererile de apel declarate de către apelantul ÎMGFL nr. 23 și de către apelantul S.R.L. „Info Bon”, de a casa parțial hotărârea din 09 noiembrie 2020 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru, în partea obligării ÎMGFL nr. 23 în procedura falimentului să efectueze recalculul datoriei pentru serviciile de livrare a energiei termice prestată până în luna martie a anului 2019 în apartamentul nr. XXX din mun. XXXXX, str. XXXXX, luând drept bază de calcul 5 % din costul energiei termice calculate pentru un m², cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri privind respingerea cerinței Tatiane Zlobina împotriva ÎMGFL nr. 23 în procedura falimentului, cu privire la obligarea ÎMGFL nr. 23 în procedura falimentului să efectueze recalculul datoriei pentru serviciile de livrare a energiei termice prestată până în luna martie a anului 2019 în apartamentul nr. XXX din mun. XXXXX, str. XXXXX, luând drept bază de calcul 5% din costul energiei termice calculate pentru un m². În rest, de a menține hotărârea primei instanțe.

La 24 august 2021, recurenta Tatiana Zlobina, a depus cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel din 23 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărârii din 09 noiembrie 2020 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru.

În motivarea recursului, recurenta a exprimat dezacordul cu decizia recurată, calificând-o ca fiind neîntemeiată și pasibilă de casare în temeiul prevederilor art. 432 alin. (1), (2) lit. a) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, recurenta Tatiana Zlobina, a opinat că, instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței vizate sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 18 noiembrie 2021, instanța de recurs a comunicat participanților la proces recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței (f.d. 175).

Prin referința depusă la 21 septembrie 2021, reprezentantul intimatului ÎMGFL nr. 23, avocatul Tatiana Dicusar, a solicitat de a considera recursul declarat de către recurenta Tatiana Zlobina, ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 23 iunie 2021, iar cererea de recurs a fost depusă la 24 august 2021.

Materialele cauzei atestă expedierea prin intermediul poștei electronice a copiei deciziei integrale participanților la proces la 20 august 2021, conform scrisorii de însoțire (f.d. 140), însă careva date ce ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă la actele cauzei lipsesc. Astfel, recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către recurenta Tatiana Zlobina, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către recurenta Tatiana Zlobina, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII, Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele

de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera ca fiind inadmisibil recursul declarat de către recurenta Tatiana Zlobina.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către recurenta Tatiana Zlobina, împotriva deciziei din 23 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat